

**DET KONGELEGE
MILJØVERNDEPARTEMENT**
Statsråden

Arkiv	
Avd. kopibok:	☒
Kopibok	
Sirk.	
Intern kopi	
Saksl. kopi	
Eksp. av	BS
Svar på dok.nr.:	1

Hedmark fylkeskommune
Parkgt. 64
2325 Hamar

Deres ref
00668/00 L.nr000888/01 Ark.
123//&85 Peter Nustad

Vår ref
2000/02521-20P/ATE

Dato

6 JUL 2001

Ark: 722
Hedmark

Godkjenning av fylkesdelplan for "Samordnet miljø-, areal- og transportplanlegging" (SMAT) 2000-2030 Hamarregionen

Vi viser til brev av 16. januar 2001 med oversendelse av fylkesdelplan for SMAT 2000-2030, Hamarregionen, vedtatt av fylkestinget 12. desember 2000. Miljøverndepartementet har behandlet planen i samarbeid med Samferdselsdepartementet og Landbruksdepartementet.

Vedtak:

Fylkesdelplan for SMAT i 13 by og tettsteder i Hamarregionen 2000-2030, vedtatt av fylkestinget i Hedmark 12. desember 2000, godkjennes i medhold av § 19-4 i plan- og bygningsloven med de merknadene som er omtalt nedenfor.

Departementenes merknader til planen:

Vi ser det som positivt at det nå gjennomføres en samordnet prosess for å sikre en planmessig utvikling av Hamar-regionen og at det arbeides for å sikre vekst og utviklingsmuligheter i et 30 års perspektiv, gjennom å ivareta stedenes kvaliteter og attraktivitet, ta vernehensyn, sikre effektiv arealbruk og begrense transportbehovet.

I Rikspolitiske retningslinjer for samordnet areal- og transportplanlegging (RPR-ATP), er det fastsatt som et mål at arealbruk og transport skal utvikles slik at det oppnås gode regionale helhetsløsninger på tvers av kommunegrensene og innenfor et bærekraftig perspektiv. Det legges bl.a. vekt på at planlegging av utbyggingsmønster og transportsystem bør samordnes slik at det legges til rette for en mest mulig effektiv, trygg og miljøvennlig transport, og slik at transportbehovet kan begrenses. Omdisponering av store sammenhengende arealer med

dyrket eller dyrkbar mark av høy kvalitet bør unngås.

- Innenfor Hamarregionen ligger store arealer med høyproduktiv landbruksjord, noe som kan medføre vanskelige valg i arealdisponerings spørsmål. I noen tilfeller medfører dette at hensynet til bevaringen av dyrka arealer må vike. Slike omdisponeringer forutsetter imidlertid at mulighetene for fortetting og arealøkonomisering utnyttes optimalt. Økt grad av fortetting i byer og tettsteder vil erfaringsmessig avhenge av at det arbeides med klare strategier for å nå slike mål. Det er ellers positivt at det legges opp til en vesentlig høyere utnyttelsesgrad på nye utbyggingsarealer enn hva tidligere har vært vanlig.
- Med unntak av Hamar stortettsted, er det for alle de mindre tettstedene lagt opp til et potensiale mht utbyggingsbehov som er langt større enn dokumenterte behov. Det er ikke angitt noen nærmere grunn for denne "overkapasiteten". Det legges til grunn for godkjenningen, at mulighetene for fortetting og en høy utnyttelse av allerede planavklarte områder blir utnyttet også for tettstedene utenfor Hamar, før nye arealer tas i bruk til utbygging. Dette betinger bl.a. et nært samarbeid og en god samordning mellom kommunene i forhold til den samlede boligutbyggingen i årene framover.
- Spesielt for næringsområder av C-kategorien er det i planen satt av betydelig større arealer enn anslått behov. Det forutsettes at omfanget av slike områder vurderes gjennom kommuneplanene ut fra en realistisk behovsvurdering og ut fra hensynet til god arealøkonomi.
- I planen kunne det vært tatt et sterkere regionalpolitisk grep med hensyn til nyetableringer sett i forhold til samferdsel og eksisterende infrastruktur. En bør i planperioden se på muligheten for å fordele noe mer av den antatte veksten innenfor Hamar stortettsted på de øvrige stasjonsbyene for på den måten å kunne lette presset på dyrket mark nær Hamar by.
- En videreutvikling av Ingebergområdet synes vanskelig å forene med de overordnede målene for en samordnet areal- og transportplanlegging, spesielt med tanke på utviklingen av et attraktivt og godt kollektivtilbud.
Departementet legger til grunn for godkjenningen av fylkesdelplanen, at Ingeberg ikke tilrettelegges for utbygging i første del av planperioden. Før en utbygging planlegges, bør det foretas en ny vurdering, hvor en ser utbyggingen av dette området i forhold til en satsning på utbygging i gangavstand til knutepunkt på hovednettet til det etablerte kollektivnettet (f.eks stasjonsbyene i regionen).
- Generelt sett er det en svakhet ved planen, at ikke hovednettet og knutepunktene for kollektivtransporten er klart definert og kartfestet. Dette vil ha stor betydning for muligheten til å utvikle et utbyggingsmønster som minimaliserer de negative miljøeffektene fra transportsektoren. Vi forventer at dette bli ivarettatt ved den videre planleggingen i regionen.
- Når det gjelder prioritering av utbyggingsrekkefølge og utbyggingsarealer innenfor Hamar tettsted, er dette et spørsmål som må vurderes av Hamar kommune. Departementet har merket seg at det skal utarbeides en egen kommunedelplan for "Hamar nord", og viser ellers til at det forutsettes en stor grad av fortetting innenfor eksisterende bebyggelse.

Vi gjør oppmerksom på at godkjenningen av fylkesdelplanen ikke innebærer noen automatisk binding av statlige midler til gjennomføring av strategier og tiltak i planen. Bidrag til den konkrete oppfølgingen av planene må avklares direkte med de aktuelle statlige myndighetene.

Med hilsen

Siri Bjerke

Kopi:

Fylkesmannen i Hedmark

Kommunene i Hedmark

Justisdepartementet

Forsvarsdepartementet

Landbruksdepartementet

Kommunal og regionaldepartementet

Direktoratet for sivilt.beredskap